

Styre: Fakultetsstyret ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet

Styresak: 68/20

Møtedato: 27.10.2020

Dato: 06.10.2020

Arkivsaknr: 2020/4798-BOH

Opprykk til førsteamanuensis etter kompetanse i medievitenskap – Godkjenning av sakkyndig vurdering og tildeling av opprykk

---

Bakgrunn

Universitetslektor Karl Atle Knapskog, Institutt for informasjons- og medievitenskap, søkte 31. mai 2020 om opprykk til førsteamanuensis etter kompetanse i medievitenskap.

Etter forslag fra Institutt for informasjons- og medievitenskap oppnevnte fakultetsstyret følgende komité for å vurdere Knapskog sin kompetanse:

- Professor Terje Rasmussen, Institutt for medier & kommunikasjon, Universitet i Oslo
- Professor emeritus Peter Larsen, Institutt for informasjons- og medievitenskap, Universitetet i Bergen
- Associate professor Unni From, Institut for Kommunikation og Kultur, Aarhus Universitet

Professor Terje Rasmussen ble oppnevnt som leder for komiteen.

Medlemmene i den sakkyndige komité konkluderer enstemmig den 30. september med at Karl Atle Knapskog er kompetent for opprykk til førsteamanuensis i medievitenskap. Han oppfyller de faglige kriteriene til omfang, kvalitet og bredde i vitenskapelig produksjon. Komiteen skriver følgende «*Enstemmig og uten tvil mener komiteen at Karl Atle Knapskog er kvalifisert til stilling som førsteamanuensis*».

Karl Atle Knapskog fikk frist til 9. oktober 2020 med å levere merknader. Han har ikke kommet med noen merknader.

I henhold til *Forskrift om endring i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger* § 2-1 (15) skal søkers egen institusjon fatte vedtak om godkjenning av bedømmelsen og tildele opprykk på grunnlag av denne.

Fakultetsledelsens merknader

Fakultetsledelsen anbefaler at den sakkyndige vurderingen godkjennes, og at Karl Atle Knapskog tildeles opprykk og lønn som førsteamanuensis i medievitenskap fra søknadstidspunktet 1. juni 2020.

Forslag til vedtak:

Styret ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet godkjenner den sakkyndige vurderingen av Karl Atle Knapskog, og tildeler ham opprykk og lønn som førsteamanuensis i medievitenskap fra søknadstidspunktet 1. juni 2020.

Jan Erik Askildsen
dekan

Alette Gilhus Mykkeltvedt
fakultetsdirektør

Vedlegg

1 Sakkyndig rapport

Vurdering av universitetslektor Karl Atle Knapskogs søknad om opprykk til førsteamanuensis ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet, UiB.

Komiteen vil først, som fastsatt i «Veiledning for bedømmelse til stilling som førsteamanuensis» ved UiB gjøre rede for hvilke krav som er satt til kompetanse i dette tilfelle, og hvilke særlige kriterier som komiteen har lagt til grunn for å bedømme søkeren.

Komiteen har, i mangel av mer spesifisert forskrift vedrørende opprykk fra universitetslektor til førsteamanuensis, tatt utgangspunkt i «Veiledning for bedømmelse til stilling som førsteamanuensis.» Denne veiledningen er beregnet på å bedømme og rangere søkere til førsteamanuensistilling ved SV-fakultet ved UiB. Det innebærer at komiteen har latt seg veilede av de punktene som fremstår som relevante, og f.eks. i mindre grad punkter som gjelder rangering. Komiteen har vurdert søkerens totale vitenskapelige produksjon, med særlig omtale av et utvalg på 12 publikasjoner. Komiteen har vurdert langt flere arbeider enn det som nevnes i «Veiledning...» (maksimalt 5). Videre har komiteen også lagt mindre vekt på at bidragene er av ny dato (siste fem år) enn anbefalt i veiledningen. Årsaken er at det her ikke er tale om rekruttering av ny førsteamanuensis, men bedømmelse av en fast ansatts faglige kvalifikasjoner. Spørsmålet forelagt denne komiteen er følgelig hvorvidt Knapskog klart besitter førsteamanuensis-kompetanse. Komiteen vil ut fra dette vurdere om Knapskogs vitenskapelige produksjon kan sies å tilsvare minst en vitenskapelig doktoravhandling i tematisk fokus, kvalitet og omfang.

Komiteen har med utgangspunkt i nevnte «Veiledning...» ellers lagt vekt på forskning og utdanningsfaglig kompetanse. Når det gjelder forskning har komiteen, som anbefalt i veiledningen, lagt særlig vekt på arbeider publisert i publikasjoner med fagfelleevaluering, tatt hensyn til samforfatterskap, og eller lagt vekt på kvalitet og originalitet. Komiteen har som nevnt vurdert Knapskogs samlede forskningsbidrag og progresjon i perioden 1991-2017. Når det gjelder utdanningsfaglig kompetanse er det tatt hensyn til dette ut fra søkerens dokumentasjon og refleksjonsnotat. Knapskog har gjennomført universitetspedagogisk basiskompetanse.

Komiteen vil først gi en samlet beskrivelse av søkeren og hans vitenskapelige produksjon før 12 publikasjoner omtales nærmere (Knapskog har levert 15 arbeider. Han lister i alt opp 30 publikasjoner fra perioden 1983-2017). Dernest vil komiteen vurdere hans undervisningsfaglige kompetanse og formidlingsvirksomhet. Til sist vil komiteen komme med sin konklusjon.

Kort om søkeren

Karl A. Knapskog har vært ansatt ved UiB (først ved NAVFs Senter for medieforskning) siden 1981, tok hovedfagseksamen i 1987, og ble universitetslektor ved Institutt for massekommunikasjon i 1995. Han fikk universitetsstipend i 1991 for å skrive en avhandling om «Språk, kultur og ideologi. Om kommunikasjonsteori som grunnlag for mediefaget.» Tanken var, som Knapskog skriver, «å arrangere eit møte mellom den britiske kulturstudie-

tradisjonen og kontinental kritisk teori i Marx-Frankfurterskule-Habermas-tradisjonen.» Dette var et ambisiøst teoretisk prosjekt som også etter hvert tok opp i seg vitenskapsteoretiske problemstillinger, og knyttet seg til elementer i både A. Giddens', og P. Bourdieus sosiologiske bidrag. Prosjektet avstedkom eller ble knyttet til flere publikasjoner i årene som fulgte, og som komiteen har lest med interesse. Selve avhandlingen ble dog aldri skrevet. Knapskog har også arbeidet med journalistikkforskning, og har vært knyttet til flere prosjekter med kolleger ved Institutt for informasjons- og medievitenskap, UiB, knyttet til studier av kulturjournalistikk. Dette ledet også til bl.a. korrespondanseanalytiske studier sammen med kollega Jan Fredrik Hovden, på kulturelle eliter i Norge (Data ble samlet inn av Hovden). Knapskog har deltatt i, og sam-ledet flere forskningsprosjekter ved sitt institutt, særlig knyttet til studier av kulturjournalistikk. I 2011-2015 var han medlem i nordisk forskernettverk for kulturjournalistikkforskning, ledet av Nete Nørgaard Kristensen, Københavns Universitet og finansiert av Nordisk råd. I 2015-2016 var han medlem av nordisk forskningsgruppe som mottok midler fra Norsk kulturråds satsing «Kunst, kultur og kvalitet».

Når det gjelder faglig tyngdepunkt, mener Knapskog selv at det befinner seg i området journalistikkforskning, kultursosiologi og vitenskapsteori, og peker på at områdene er forbundet med hverandre ut fra en særlig interesse for spørsmål knyttet til offentlighets- og demokratiteori. Dette er også komiteen vurdering, og vil legge til at dette sammen utgjør et omfattende forskningsområde. Knapskogs interessefelt er bredt, men det er da også tale om en akademisk innsats over mer enn tre tiår. Det er i stor grad er tale om teoretiske bidrag, selv om blant annet samarbeidet med Hovden ga seg utslag i interessante empiriske analyser. De har ofte også knyttet seg til aktuelle problemstillinger, slik som offentlige PSB-arkiver på Internett.

Knapskog har publisert i mange ulike former siden 1980-tallet. Han har vedlagt 15 arbeider til søknaden, sju tidsskriftartikler og åtte kapitler i antologier. Noen av disse er fellesarbeider, og andre kan ikke sies å være refereevurdert. Omfanget er i seg selv likevel uten tvil tilstrekkelig til å tilfredsstille et krav til kompetanse til førsteamanuensis, dvs. tilsvarende minst en doktoravhandling. Bidragenes originalitet og kvalitet vil komiteen komme tilbake til etter følgende gjennomgang av noen enkeltbidrag (i omvendt kronologisk rekkefølge).

Vurdering av enkeltarbeider

Knapskog, K (2017): "Kommunikative institusjonar. Om medialisering- og læringsprosessar i eit statleg helseføretak", i Christensen et.al. (red.): Tjenestedemokratiet. Velferdsstaten som arena for deltakelse. Oslo: Universitetsforlaget, pp. 195-211.

Artikkelen er et bidrag innen et prosjekt om brukeres opplevelse av velferdstjenester og drøfter kommunikasjonsstrategien ved to avdelinger innen Helse Bergen. Det foretas et generelt skille mellom intern kommunikasjonskompetanse og eksterne faktorer knyttet til den generelle medieutviklingen. Et poeng er at medieinnrettingen innen offentlige kontorer som tilbyr tjenester til brukere har opparbeidet seg en kommunikasjons-kompetanse, slik at man kan snakke om «kommunikative institusjoner». Gjennom intervjuer og annen dokumentasjon viser Knapskog at dette i stor grad skyldes en indre prosess, og som ikke uten videre kan forklares med den generelle 'medialiseringen' i samfunnet. Knapskog benytter denne case-studien til å eksemplifisere at man har kan ha overdrevet dette som en ytre faktor, og i for liten grad sett på den indre kommunikasjonsdreiningen i offentlig sektor som følge av rettsliggjøring, krav om åpenhet, Grunnlovens infrastrukturpunkt mv. Underveis knytter

Knapskog sammen ulike – gamle og nye – teoretiske bidrag innen medieteorien som kan benyttes å forstå denne interne omstillingen. Bokkapittelet bidrar med viktige innsikter til forståelsen av moderne, offentlige velferdsinstitusjoner.

Jonvik, M, Hovden, J F og Knapskog, K (2016): “Kunstkritikarar i Noreg i dag”. Oslo: Kulturrådet.

Dette er en formidlingsrapport til Kulturrådet som presenterer en kvantitativ survey foretatt blant medlemmer av Norsk Kritikerlag og en kvalitativ intervjuundersøkelse blant aktive kritikere. Karl Knapskog er en av tre forfattere av rapporten som danner et solid faktisk grunnlag for å diskutere og undersøke hva som kjennetegner den moderne kunstkritikerens bakgrunn, smaksprofil og syn på kultur, og videre hvilke oppgaver kritikere oppfatter som sentrale, og hvilke verdier og idealer som er grunnleggende i deres arbeid. Selv om denne presentasjonen er uten særlige teoretiske refleksjoner, bidrar den til forståelse av kulturformidling og kulturkritikeren som særlig bidragsyter i kulturkretsløpet.

Knapskog, K, Iversen, M H and Larsen, L O (2016): “The future of interpretative journalism”, in Eide, Sjøvaag and Larsen (eds.): *Journalism re-examined. Digital challenges and professional reorientations*. Intellect Books, pp. 163-180.

Bidraget har Karl Atle Knapskog som førsteforfatter og føyer seg pent inn i antologiens overordnede ramme og diskusjoner, som utfordrer objektivitetsideologiens dominerende «framing» av journalistikken. Artikkelen representerer en utvidelse av argumentasjonen som også finnes i artikkelen ”Blant orakel og refleksjonsatletar. Kommentarjournalistikk som sjanger og strategi” (2009), som behandles nedenfor. Bidraget er en teoretisk forankret diskusjon og posisjonering av særlig kommentargenrens muligheter for å revitalisere journalistikken på en mer engasjerende måte, og inneholder så vel norske som internasjonale case-studier. Oppblomstringen av tradisjonelt subjektive genrer som eksempelvis kommentaren ses i bidraget ikke som en motsetning til tradisjonelt objektive genrer, men snarere som et skritt i en produktiv utvikling som kan gi journalistikken en mer sentral rolle i det deliberative demokrati, fordi den engasjerer brukerne og synliggjør viktigheten av saklig argumentasjon.

Hovden, J F and Knapskog, K (2015): “Doubly dominated. Cultural journalists in the fields of journalism and culture”. *Journalism Practice* 9:6, pp. 791-810.

Dette bidraget presenterer en analyse av to omfattende kvantitative undersøkelser gjennomført i 2005 og 2013 blant journalister, profesjonelle kritikere og kunstnere i Norge. Data fra 2013 er også behandlet i artikkelen “Tastekeepers. Taste structures, power and aesthetic-political positions in the elites of the Norwegian cultural field”, som behandles nedenfor. Bidraget bygger ut en rekke poenger ut fra den teoretiske forankringen i Bourdieus feltteori som ble presentert i Hovden & Knapskog (2008). I denne sammenheng er dette formidlet til en internasjonal offentlighet og med et utvidet empirisk materiale. På dette grunnlaget dokumenteres og nyanseres det empirisk hvordan kulturjournalistikken (fordi journalistene i stigende grad rekrutteres som generalister snarere end spesialister, mangler kulturell autoritet sammenlignet med kunstnere og ikke minst kulturkritikere) betraktes som mindre legitim enn eksempelvis politisk journalistikk. Der er tale om et teoretisk og empirisk ytterst velfundert arbeid, som bidrar til forskningsfeltet i internasjonal sammenheng.

Knapskog, K og Hovden, J F (2014): “Høgt og lågt i Stortinget og departementa. Kulturbruk og kulturorientering hjå dei norske politiskadministrative elitane”. *Sosiologisk Tidsskrift*, nr. 3 (22), pp. 276-300.

Utgangspunktet for artikkelen er en surveyundersøkelse fra 2010 av kulturelle preferanser blant Stortingsrepresentanter og administrative og politiske ledere i departementene. Undersøkelsen kartla disse gruppenes personlige bruk av kulturinstitusjoner og deres holdning til ulike kulturprodukter. Via en grundig multippel korrespondanseanalyse viser forfatterne at det går klare skiller i preferansene – dels mellom populærkultur og tradisjonell elitekultur, dels mellom tradisjonsuttrykk og moderne kulturuttrykk. Etter en grundig, nyansert fremstilling av spørreundersøkelsens resultater, påviser forfatterne at disse skillene også kommer til uttrykk i respondentenes holdninger til ulike saker innen det kulturpolitiske saksfeltet. Artikkelen demonstrerer således at det er en sammenheng mellom respondentenes sosiale bakgrunn, kulturelle smak og deres kulturpolitiske og estetiske posisjoner.

Hovden, J F and Knapskog, K (2014): “Tastekeepers. Taste structures, power and aesthetic-political positions in the elites of the Norwegian cultural field”. *Nordisk kulturpolitisk tidsskrift*, Volum 17. s. 54-75.

Denne artikkelen er skrevet sammen med Jan Fredrik Hovden og er del av et prosjekt om smaksmønstre innen den norske kultureliten. Artikkelen og prosjektet er basert på data om 1300 ansatte og styremedlemmer i 250 kulturinstitusjoner av mange slag, og artikkelen diskuterer og presenterer resultatene av en korrespondanseanalyse. Det identifiseres forskjeller mellom ulike smaksretninger (konforme, opposisjonelle) mht. populærkultur, som dels samvarierer med alder. Videre er forskjeller mellom grupper som er positive eller negative til mainstream kultur (TV) samvarierende med forskjeller i et avdekket symbolsk hierarki. Aldersforskjeller er gjennomgående. Smaksforskjeller er videre analysert i lys av deres egen institusjonelle posisjon, og det avdekkes en sammenheng mellom smak og plassering i det kulturelle feltet. Artikkelen var spesiell og kanskje unik ved at den koblet preferanser med plassering i et kulturelt felt. Videre at den demonstrerte gyldigheten av en slik type analyse i Norge, som skiller seg fra f.eks. det mer eksplisitt kultur-hierarkiske Frankrike. Selv om den i norsk sammenheng velkjente distinksjonen mellom sentrum og periferi ikke her tematiseres, er en slik analyse ekstra interessant i et land med kulturell ‘likhet’ som populær selv-beskrivelse.

Knapskog, K (2012): “Samtidsdiagnosar og sjølvforståing”, i Hovden og Knapskog (red.): *Hunting High and Low*. Skriftfest til Jostein Gripsrud. Scandinavian Academic Press, pp. 691-730.

Artikkelen tar for seg fenomenet «samtidsdiagnostikk» og reiser med utgangspunkt i arbeidet av Charles Taylor spørsmålet om ikke en slik diagnostikk alltid nødvendigvis må være preget av samtidens forståelsesformer. I den videre diskusjonen trekker Knapskog inn synspunkter fra bl.a. Pierre Bourdieu og Hans Skjervheim. Artikkelen gjør ikke krav på å løse dette problemet. Den er primært en diskuterende og reflekterende kartlegging av et vitenskapsteoretisk og historieteoretisk problemfelt.

Knapskog, K (2010): “Archives in public service”. *Critical Studies in Television*, Volum 5 (2), pp. 20-33.

I denne artikkelen tar Knapskog opp den da aktuelle utviklingen med allmenkringkastingsarkiver på Internett. BBC gikk i bresjen med sitt Creative Archive-prosjekt og en rekke europeiske allmenkringkastere kom etter. Knapskog går gjennom noen av disse prosjektene, blant annet i Danmark og Norge, og peker på vanskelighetene som ligger i å harmonisere offentlighetens interesser med opphavsrettigheter og kostnader. Det er klart at slike initiativer faller innenfor oppgavene til PSB, men like klart er det at kringkastingsselskapene må følge spillereglene mht. opphavsrett. BBCs modeller med differensierte løsninger ut fra ulike typer lisenser presenteres og vurderes her positivt. Det samme gjør den franske løsningen som lå langt fremme. Norge kritiseres for å ligge etter i utviklingen. Også skjerpingen av opphavsrett-lovgivningen i flere land i kjølvannet av Internett, kritiseres for å underminere krav til 'fair use' (eller 'privat bruk') slik at de åpne arkivene ble mindre enn de kunne ha blitt. Det var ingen tvil, slik Knapskog så det, om at allmenkringkastings-forpliktelsene var i ferd med å redefineres og at også opphavsretten måtte rette seg etter dette. Artikkelen kan neppe sies å være en komparativ analyse av PBS-arkiv-regimer i Europa, men kaster frem flere viktige spørsmål og dilemmaer for beslutningstakere og berørte organisasjoner.

Knapskog, K (2009): "Blant orakel og refleksjonsatletar. Kommentarjournalistikk som sjanger og strategi", i Martin Eide (red.): *Journalistiske nyorienteringer*. Oslo: Spartacus, pp. 284-306.

Artikkelen tar utgangspunkt i en rekke kritiske beskrivelser av «kommentar»-sjangerens stigende betydning i en dagspresse som utfordres av digitale konkurrenter og som selv i stigende grad opererer på digitale plattformer. Etter en skisse av sjangerens historiske utvikling og et øyeblikksbilde av kommentarenes plassering på det aktuelle norske avismarkedet, diskuterer Knapskog sjangerens mulige potensialer. I motsetning til de siterte beskrivelser av sjangerens ødeleggende innvirkning på tradisjonelle journalistiske verdier, ser Knapskog kommentaren som en mulighet for en journalistisk nyorientering som ideelt sett kan gjøre avisene til en arena for samfunnsmessige læringsprosesser.

Knapskog, K og Larsen, LO (2008): "Kulturjournalistikk og offentlighet", i Knapskog og Larsen: *Kulturjournalistikk. Pressen og den kulturelle offentligheten*. Oslo: Spartacus, pp. 11-50.

Hovden, JF og Knapskog, K (2008): "Kulturjournalistikken i det norske journalistiske feltet", i Knapskog og Larsen: *Kulturjournalistikk. Pressen og den kulturelle offentligheten*. Oslo: Spartacus, pp. 51-77.

Det er lagt ved to kapitler fra antologien *Kulturjournalistikken i det norske journalistiske feltet*, som Knapskog har redigert sammen med Leif Ove Larsen. Arbeidet var samlet sett et vesentlig bidrag til den da sparsomme forskningen om kulturjournalistikk og kulturkritikk, og har bidratt til at norske bidrag står sterkt i den samlede forskningen på kulturjournalistikk. Analysene i antologien er gjennomgående forankret i et offentlighetsteoretisk perspektiv. Dette kommer eksempelvis til uttrykk i det vedlagte innledningskapittelet «Kulturjournalistikk og offentlighet» skrevet av Knapskog og Leif Ove Larsen. I kapittelet presenteres kulturjournalistikken og kulturkritikkens dobbelte funksjon som formidler av kulturelle fenomener og begivenheter, og som arena for kulturkritikk og kulturdebatt. Det argumenteres for at det er vesentlig at forskningen studerer flere kulturelle del-offentligheter i den politiske opinionsdanningen, og slik også anerkjenner at kulturelle offentligheter bredt definert ikke uten videre kan skilles fra politiske offentligheter. Det omfattende kapittelet peker på en rekke sentrale utviklingstendenser som har formet den aktuelle

kulturjournalistikken og kulturkritikken. Det dreier seg eksempelvis om delvis utviskede grenser mellom kunst og populærkultur, kommersialisering av sentrale kultur- og medieinstitusjoner, endret autoritet og legitimering av det kulturjournalistiske arbeidet, etc. Perspektivene har på forskjellig vis vært definerende for arbeidet med kulturjournalistikk for forfatterne, kanskje også internasjonalt.

Boken har i forlengelse av dette også en styrke i anvendelsen av Bourdieus feltteori. Dette gjelder ikke minst det andre vedlagte kapitlet fra antologien, 'Kulturjournalistikken i det norske journalistiske feltet', hvor forfatterne Jan Hovden og Knapskog analyserer paradokset at kulturjournalister i sin selvforståelse og når det gjelder utdannelsesnivå har høy kulturell kapital, men at det kulturjournalistiske stoffområdet samtidig oppnår relativt liten anerkjennelse i det samlede journalistiske feltet. Argumentasjonen er senere anvendt i en rekke sentrale forskningsbidrag, slik at det er tydelig at dette kapitlet har hatt sentral betydning for forskningsperspektiver i feltet.

Knapskog, K (2007): "Mediestudier og vitenskapsteori", i Østbye, m.fl.: Metodebok for medievitenskap. Bergen: Fagbokforlaget, pp. 279-289.

Artikkelen er det avsluttende kapitlet i en lærebok om medievitenskapelige metoder utgitt av Knapskog og tre kolleger. Artikkelen behandler sentrale problemstillinger innen det vitenskapsteoretiske feltet – forholdet mellom forklaring og forståelse belyst via en diskusjon av Carl Hempels og Karl Poppers klassiske bidrag, samt forholdet mellom ulike aktør- og strukturforklaringer, illustrert dels med Anthony Giddens' strukturasjonsteori, dels med Pierre Bourdieus' begrep om «habitus» forstått som aktørenes internalisering av eksterne strukturer. Det er snakk om en god, pedagogisk innføring i problemstillingene, og gjennom fremstillingen understreker Knapskog de ulike problematikkens relevans for medievitenskapelige forskningsprosjekter.

Knapskog, K (2001): "Journalistikk og deliberativt demokrati", i Eide (red.): Til dagsorden! Journalistikk, makt og demokrati. Oslo: Gyldendal, 112-134.

Dette kapitlet ble utgitt i en bok i anledning Makt- og demokratiutredningen i Norge (1998-2003), redigert av Martin Eide. Artikkelen kopler teorier om det deliberative demokrati med journalistiske tendenser, i sær såkalt «civic (eller public) journalism». Et særlig utgangspunkt er Habermas' «Between Facts and Norms» fra 1993. Knapskog tar opp, og sier seg i delvis enig, med kritikere (Keane, Thompson, Held) som sier at politisk teori i alt for liten grad reflekterer over journalistikken og mediene og offentlighetene i sine teorier. Knapskog anmerker imidlertid at heller ikke kritikerne kan bidra med mye i så måte, og videre at det er grenser for normative og «deliberative» forventninger man kan rette mot journalistikken, slik republikansk teori lett gjør. Knapskog trekker inn et empirisk fenomen for å illustrere hvor langt en kan gå i å tematisere journalistikken innen teorien om det deliberative demokratiets rammer, nemlig «civic journalism», som var en overveiende amerikansk eksperimentell bølge i 1990-årene. Denne trenden var sympatisk, men også naiv, og kan ikke sies å falle innenfor hva Habermas sier om offentlig mening i «Between Facts and Norms». Knapskog mener at Slagstads kritiske bemerkninger om dette verket i så måte ikke er treffende. Han avslutter med et sideblikk til den nye paragraf 100 og det såkalte infrastrukturkravet rettet mot staten, som han forsvarer. Med dette innlegget går Knapskog rett inn i aktuelle debatter, og stiller en rekke viktige spørsmål knyttet til normative forpliktelser som det er rimelig å rette mot mediene ut fra en demokratiforståelse som var vanlig og populær på den tiden.

Knapskogs studiefaglige kompetanse

Karl Knapskog har i mange år vært engasjert i instituttets undervisningsplanlegging i flere roller, som programrådsleder, undervisningsleder og kursansvarlig på alle nivåer. Knapskog har veiledet studenter på hovedfags- og masteroppgavenivå, og bidratt til veiledningen av PhD-kandidater mht. vitenskapsteoretiske oppgaver. Han har sittet i en rekke utvalg og komiteer på institutt- og fakultetsnivå når det gjelder undervisnings og studieplanlegging. Det er liten tvil om at han besitter tilfredsstillende praktisk-pedagogisk kompetanse på grunnlag av sin undervisning, veiledning og kurs. Han gjennomgikk utviklingsprogram i universitetspedagogikk i 1991. Han har også sittet i ledelsen av instituttet i perioder, og i komiteer for tilsetting av nye vitenskapelig ansatte. I perioden 2009 -2013 var han leder for det nasjonale Fagrådet for mediestudier. Det er komiteens klare inntrykk at Knapskog har over gjennomsnittet vært involvert i undervisningsrelaterte oppgaver. Dette kan ha gått noe ut over hans forskningsvirksomhet, men det er ingen tvil om at Knapskog i en meget lang periode har vært aktivt engasjert i sitt institutt som studiested og arbeidsplass. Knapskog har også vært aktiv utad med offentlig formidling gjennom kronikker, anmeldelser, foredrag, mv.

Samlet vurdering – konklusjon

Der er ingen tvil om, at Karl Atle Knapskog har vært med på å definere kulturjournalistikken som forskningsområde i en europeisk sammenheng, men enda mer i en nordisk og norsk. Han har sammen med sine medforfattere og kolleger i særlig Norden vært med på å introdusere et bredt og mer inkluderende kulturbegrep. Med det teoretiske utgangspunktet i offentlighetsteori og feltteori, har han bidratt til vesentlige forklaringsrammer for hvordan kulturjournalistikken og kulturkritikken kan analyseres og diskuteres i en offentlighet i endring. Generelt kan det kulturjournalistiske stoffområdet trekkes frem som et sammenbindende moment i produksjonen. I tillegg har han bidratt med behandlinger av ulike vitenskapsteoretiske problemstillinger med relevans for denne typen forskning.

Til førsteamanuensis-kompetanse kunne en forventet et smalere og dypere forskningsfokus. Komiteen har imidlertid lagt til grunn at aktiviteten har foregått over flere ti-år, og derfor vil være bredere enn for yngre forskere med doktoravhandling.

Det er karakteristisk, at Karl Atle Knapskog i en rekke av de kommenterte bidragene har skrevet sammen med andre, noe som kan forstås positivt i forhold til samarbeidsrelasjoner og nettverksdannelse og som en styrke for bidragenes kvalitet. Det står klart for komiteen at samforfatterskap på ingen måte skyldes mangel på selvstendighet, men tvert imot at Knapskogs klare faglige og normative profil har styrket de publikasjonene han har bidratt til. Videre bemerker komiteen at Knapskogs bidrag både inkluderer formidlingsrapporter til sentrale politiske råd og institusjoner, samt fagfelle-bedømte artikler beregnet på den internasjonale forskningsoffentligheten.

Enstemmig og uten tvil mener komiteen at Karl Atle Knapskog er kvalifisert til stilling som førsteamanuensis.

Unni From

Unni From
Universitetslektor, Aarhus Universitet

Peter Larsen
Professor em., Universitetet i Bergen

Terje Rasmussen
Professor, Universitetet i Oslo